

Protecția civilă un ansamblu integrat de activități specifice, măsurile și sarcinile organizatorice, tehnice, operative, cu caracter umanitar și de informare publică, planificate, organizate și realizate potrivit legii, în scopul prevenirii și reducerii riscurilor de producere a dezastrelor.

**Vrei să te implici
în viața comunității ?**

**Dorești să dobândești
competențe noi ?**

Îți place să lucrezi în echipă ?

Vino alături de noi !

Fii voluntar în situații de urgență !

Vreau să fiu voluntar !

De-a lungul anilor, slujitorii acestei arme s-au aflat permanent acolo unde semenii noștri au fost în suferință, amenințați de numărul tot mai mare al dezastrelor naturale și catastrofelor, care s-au produs tot mai des, afectând întregul cuprins al țării.

28 februarie, Ziua Protecției Civile din România, este data la care, în anul 1933, prin Decretul Regal nr.468, se aprobă "Regulamentul de funcționare a Apărării Pasive contra atacurilor aeriene" având ca scop "să limiteze efectele bombardamentelor aeriene asupra populației și resurselor teritoriului, fie asigurându-le protecția directă, fie micșorând eficacitatea atacurilor". Prin prevederile sale detașează net apărarea pasivă de apărarea activă. Acest moment este considerat data de naștere a Protecției Civile în România.

Pe plan internațional prima atestare istorică a Organizației Internaționale a Apărării Civile este datată în 1931. Astfel, s-a vrut definirea zonelor neutre sau orașelor deschise în care unele categorii de populație civilă să se poată refugia pe timpul războiului.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
DEPARTAMENTUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ
INSPECTORATUL GENERAL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ
INSPECTORATUL PENTRU SITUAȚII DE URGENȚĂ
"DOBROGEA" AL JUDEȚULUI CONSTANȚA

„Cu viața mea apăr viața”

PROTECȚIA

**C
V
I
L
Ă**

**Ziua Protecției Civile
din România**

Numită și Arma Vieții, Protecția Civilă este o componentă necombatantă a apărării naționale, cuprinzând un complex de măsuri pentru ocrotirea populației, a bunurilor materiale în caz de război, calamități sau catastrofe, asigurând condițiile necesare supraviețuirii.

Misiunile protecției civile sunt:

- Prevenirea populației asupra pericolului atacului aerian și dezastrilor prin înștiințare și alarmare;
- Protecția populației împotriva efectelor armelor de nimicire în masă și convenționale, dezastrilor prin mijloace de protecție individuale, adăpostire, evacuare, alte forme și mijloace specifice;
- Pregătirea populației privind modul de comportare în caz de dezastru și/sau atacuri aeriene ale inamicului;
- Participarea la acțiunile de limitare și înlăturare a urmărilor atacurilor inamicului sau a dezastrilor;
- Asigurarea protecției bunurilor materiale și valorilor culturale și de patrimoniu.

Atribuțiile protecției civile sunt următoarele:

- identificarea și gestionarea tipurilor de riscuri generatoare de dezastru naturale și tehnologice de pe teritoriul României;
- culegerea, prelucrarea, stocarea, studiarea și analizarea datelor și informațiilor referitoare la protecția civilă;
- informarea și pregătirea preventivă a populației cu privire la pericolele la care este expusă, măsurile de autoprotecție ce trebuie îndeplinite, mijloacele de protecție puse la dispoziție, obligațiile ce îi revin și modul de acțiune pe timpul situației de urgență;
- organizarea și asigurarea stării de operativitate și a capacității de intervenție optime a serviciilor pentru situații de urgență și a celorlalte organisme specializate cu atribuții în domeniu;
- înștiințarea autorităților publice și alarmarea populației în situații de protecție civilă;
- protecția populației, a bunurilor materiale, a valorilor culturale și arhivistice, precum și a mediului împotriva efectelor dezastrilor și ale conflictelor armate;
- asigurarea condițiilor de supraviețuire a populației în situații de protecție civilă;
- organizarea și executarea intervenției operative pentru reducerea pierderilor de vieți omenești, limitarea și înlăturarea efectelor calamităților naturale și a celorlalte situații de protecție civilă;
- asanarea și neutralizarea teritoriului de muniții rămase neexplodate din timpul conflictelor militare;
- participarea la misiuni internaționale specifice;
- constituirea rezervelor de resurse financiare și tehnico-materiale specifice.

- Alarmarea -

transmiterea mesajelor/semnalelor de avertizare a populației despre iminența producerii unor dezastru sau a unui atac aerian.

- Adăpostirea -

măsură specifică de protecție a populației, bunurilor materiale, valorilor culturale și de patrimoniu pe timpul ostilităților militare și al situațiilor de urgență, împotriva efectelor acestora.

1. La semnalele de alarmă date prin sistemele de alarmare sau mijloacele mass-media, trebuie să vă îndreptați spre adăpostul de protecție civilă în timpul cel mai scurt, după ce ați luat următoarele măsuri:

- **asigurați locuința prin: oprirea focului, iluminatului, apei și închiderea geamurilor și a ușilor;**
- **luați documentele de identitate și un minimum de materiale (îmbrăcăminte adecvată, pătură, trusă sanitară, lanternă, medicamente, apă de băut și alimente).**

2. Intrați în adăpost în mod organizat și ocupați locurile în liniște, acordând prioritate femeilor, copiilor, bătrânilor, bolnavilor și invalizilor.

3. Respectați ordinea interioară, nu circulați inutil prin adăpost, păstrați curățenia și nu fumați.

4. Nu deschideți ușile sau obloanele etanșe și nu părăsiți adăpostul fără aprobare.

5. Păstrați mijloacele individuale de protecție pregătite și folosiți-le la ordin.

6. Participați, în caz de nevoie, la acordarea primului ajutor sanitar.

7. Executați dispozițiile șefului de adăpost și a membrilor din echipa de adăpostire.

Din 15.12.2004,

misiunile protecției civile sunt aduse la îndeplinire de componentele Sistemului Național pentru

Managementul Situațiilor de Urgență. Din aceeași dată, au luat ființă Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, prin unificarea și reorganizarea Inspectoratului General al Corpului Pompierilor Militari și a Comandamentului Protecției Civile (unificarea și reorganizarea Inspectoratelor de protecție civilă cu brigăzile/grupurile de pompieri militari).

Ideea unificării structurilor de protecție civilă și pompieri a apărut după 1995, probabil în urma contactelor internaționale și a

schimbului de informații în domeniu prilejuit de acestea, ca o posibilă soluție pentru gestionarea situațiilor de dezastru ce se manifestau cu o frecvență tot mai mare, în condițiile în care principiile de organizare ale formațiunilor de protecție civilă nu mai erau în acord cu realitățile economico-sociale ale României, acestea deprofesionalizându-se încet-încet ca urmare a fluctuațiilor foarte mari de personal din cadrul agenților economici.

Protecția Civilă, în prezent parte integrantă a Inspectoratului General pentru Situații de Urgență, reprezintă o structură de bază a țării, modernă și eficientă, la nivelul standardelor europene, menită să asigure siguranța și liniștea comunității și cetățeanului.

